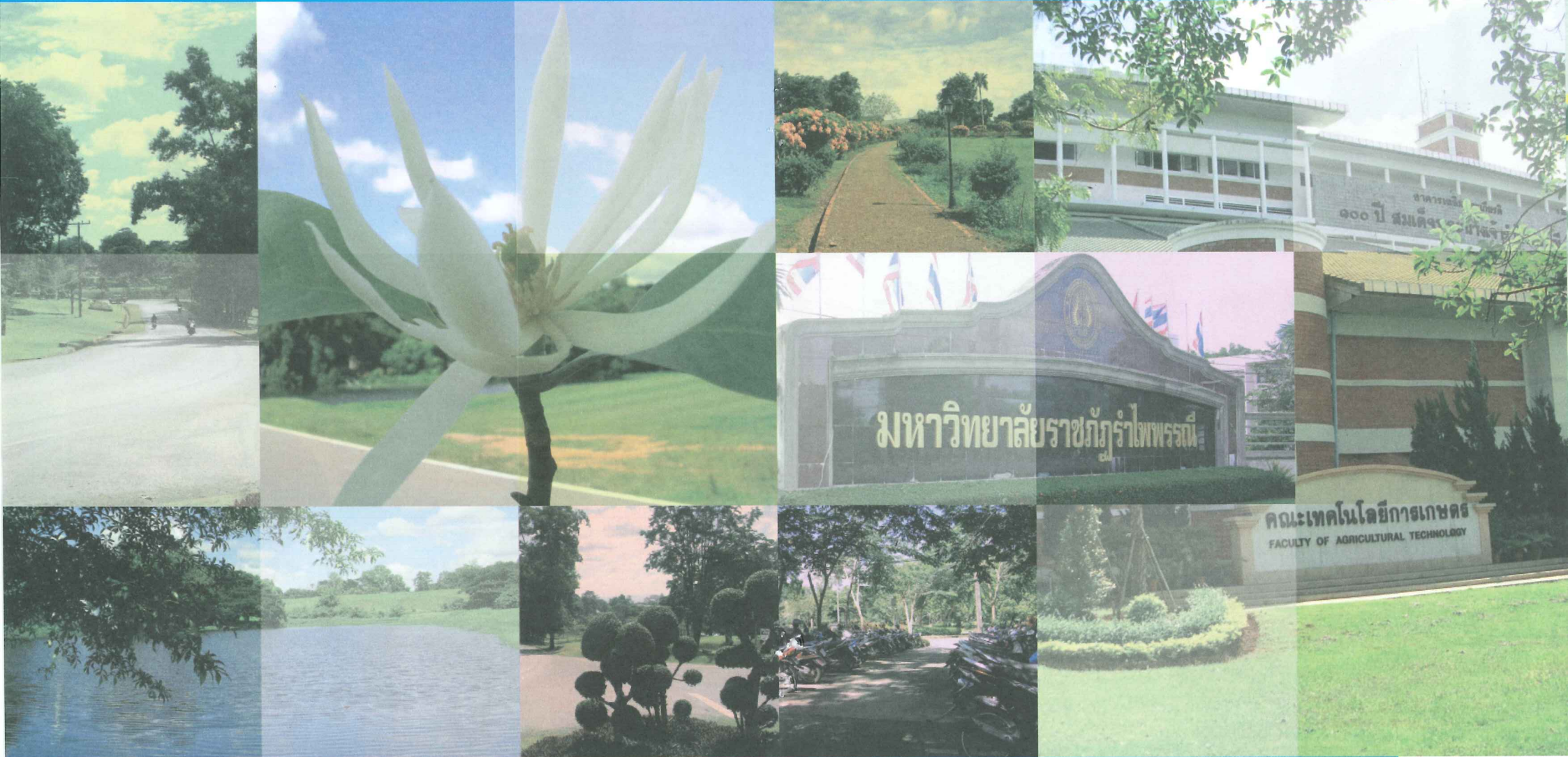

กองบรรณาธิการอนุสารฯ

อาจารย์คณิตสร ลีอมเมตตะ
ว่าที่ ร.ต.วิษรวิทย์ รัตติ
อาจารย์ สนธยา ภูวกัสยา
นายปราโมช ร่วมสุข [ที่ปรึกษา]

อนุสาร เกษตรรำไพพรรณ

รายฉบับส

3

ฉบับที่

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ชัยชัย จำกัด 18/64-67 ต.เทศบาล 2 ต.วัดใหม่ อ.เมือง จ.จันทบุรี 22000
โทร. 039-313144, 039-351678 โทรสาร 039-351679

สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี
กับต้นข้าวโพด

คุยเปิดเล่ม	4
ข้าวอินทรีย์ในจันทบุรี	5
ผักในน้ำ	8
ผลไม้แนวใหม่	10
ขับเคลื่อน...กล้วยไข่ใจเดียวกัน	12
เรื่องของโลจิสติกส์	14
ภาคเกษตรในบริบทความเปลี่ยนแปลงโลก	15
การศึกษาเกษตรไทยจะไปทางไหนดี	17
เปรียบเทียบการทำงานในองค์กร	23
ศึกษาดูงานด้านการเกษตร	26
ยินดีกับบัณฑิตเกษตรปี 51-52	28
ธรรมะท้ายเล่ม	30

คุยเปิดเล่ม

มีคำกล่าวของปราชญ์ในอดีตว่า “สายน้ำไม่คอยท่า กาลเวลาไม่คอยใคร” ที่ฝรั่งแปลว่า “Time and Till Wait for No One” หรือคนไทยแปลมาจากฝรั่งก็ไม่ทราบแต่ว่ามันมีความหมายว่า กาลเวลาเคลื่อนไปแล้วสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อวันวานก็เป็นอดีตไปโดยพลัน ปี 2553 ก็มีส่วนที่เป็นอดีตไปแล้ว 2 เดือน

เช่นเดียวกับกับอนุสารเกษตรรำไพพรรณี 2 เล่มที่ผ่านตาท่านไปก็เป็นของอดีต ส่วนเล่มที่อยู่ในมือท่านขณะนี้ เป็นเล่ม 3 เล่มปัจจุบันและจะกลายเป็นอดีตเมื่อท่านอ่านจบแล้ว

กอง บก. ขอขอบคุณทุกคำตอบรับจากท่าน เราจะตั้งใจทำงานให้ท่านพึงพอใจ มิใช่เพื่อตอบตัวชี้วัด อนุสารเกษตรรำไพพรรณี เป็นเหมือนเอกสารคนจนเมื่อมองจากรูปลักษณะภายนอก แต่อยากให้ท่านอ่านสาระให้จบ เชื่อว่า วันหนึ่งท่านคงบอกเราว่า “ถึงชี้เหรอก็รัก” ได้สักวัน

สำหรับเล่มที่ 3 นี้ เราขอนำเสนอสาระที่น่าสนใจ เช่น **กล้วยไข่หัวใจ** เดียวกันเป็นความคืบหน้าของงานศึกษาวิจัยกล้วยไข่ผลไม้ส่งออกสุดฮอตของจังหวัดจันทบุรี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ **โลจิสติกส์** ที่มีคนพูดถึงมากแต่คนรู้จักมีน้อย **ผลไม้อะไรเอ๋ย** เรื่องของ **ข้าวอินทรีย์** ที่ปลูกที่อำเภอท่าใหม่ น่าสนใจมากสำหรับคนที่มิที่ดินแต่ยังไม่ทราบว่าทำอะไร **ผลไม้แนวใหม่** เป็นการเสนอแนวคิดของการผลิตผลไม้แบบใหม่ๆ การเปรียบเทียบการทำงานของ **องค์กรและผู้นำองค์กรสมัยใหม่** ภาพสวยๆ จากการศึกษาดูงานของนักศึกษาและอาจารย์ การเสวนาวิชาการร่วมกับภาคประชาชนหัวข้อ **การศึกษาเกษตรไทยจะไปทางไหนดี** และที่ขาดไม่ได้ คือ **ธรรมะท้ายเล่ม**

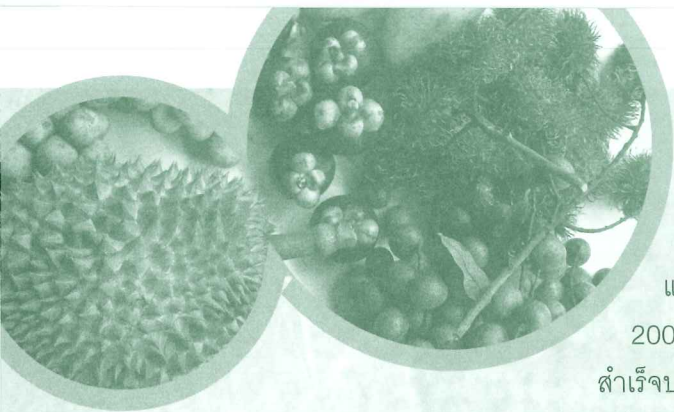
กอง บก.

การปลูกข้าวอินทรีย์ ในจังหวัดจันทบุรี ประจำปี 2552

จังหวัดจันทบุรีเป็นจังหวัดที่มีรายได้หลักจากผลผลิตทางการเกษตร การท่องเที่ยวและอัญมณี ซึ่งการเกษตรในเมืองจันทบุรีนั้น นอกเหนือจากผลิดตราชาของผลไม้ไทย (ทุเรียน) ราชนิของผลไม้ไทย (มังคุด) พืชเศรษฐกิจอื่นๆ (ยางพารา พริกไทย มันสำปะหลัง) ยังมีพืชอื่นที่แฝงซ่อนเร้นอยู่ในเมืองจันทบุรีอีกมากมาย อาทิเช่น พืชสมุนไพรชนิดต่างๆ ตลอดจนกระทั่งข้าวเจ้า โดยเฉพาะในปี 2552-2553 นี้ พี่น้องเกษตรกรในจังหวัดจันทบุรีได้น้อมนำเจริญรอยตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยการพึ่งพาตนเองให้มากที่สุด ทำให้เกษตรกรในจังหวัดจันทบุรีได้มองหาที่ลุ่มและทำการปลูกข้าวเพื่อพึ่งพาตนเองลดรายจ่ายในการซื้อข้าวสาร โดยในปี 2552 จังหวัดจันทบุรีมีพื้นที่การปลูกข้าวมากกว่า 10,000 ไร่

นายประพันธ์ อองดา นายก อบต.สองพี่น้อง อ.ท่าใหม่ ร่วมกับ กำนันผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำชุมชน ชาวตำบลสองพี่น้องดำเนินการตามนโยบายเกษตรปลอดภัยอาหารปลอดภัยของผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี(นายพูลศักดิ์ ประณุทรพาล) จากความคิดริเริ่มของผู้ใหญ่พรเทพ สายพานิช ผู้ใหญ่บ้านแห่งหมู่บ้านชำปลาไหล

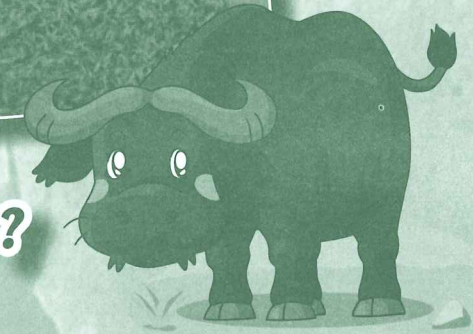
ในเดือนธันวาคม 2552 ซึ่งโครงการนี้มีข้าราชการ เกษตรกร สื่อมวลชน และผู้สนใจเข้าร่วมกิจกรรมประมาณ 200 คน หลังจากโครงการนี้ประสบผลสำเร็จปรากฏว่ามีผู้สนใจหันมาทำนาข้าวกันอย่างมากมายแม้แต่ชาวสวนบางคนที่ไม่มีที่นาก็นำข้าวไปปลูกแซมในสวนผลไม้หรือสวนยางพารา และผู้ที่มีที่นาที่ทิ้งร้างว่างเปล่าก็ได้มาติดต่อให้เอาที่ของตนไปทำนาเพิ่มเติมอีกหลายราย ผลผลิตในปี 2552 หลังจาก

ม.12 ต.สองพี่น้อง ด้วยการทำนารวมข้าวอินทรีย์วิถีพุทธ จำนวน 200 ไร่ ณ ทุ่งวังเวียน ม.13 ต.สองพี่น้อง ซึ่งเป็นที่นาที่ได้ทิ้งร้างว่างเปล่ามานานหลายสิบปี เมื่อทีมงานไปเจรจาขอใช้ที่ทำนาอินทรีย์เจ้าของจึงยกที่ให้ทำฟรี กำนันปัญญา ชนะสิทธิ์ กำนันตำบลสองพี่น้อง จึงได้เรียกประชุมผู้ใหญ่บ้านแต่ละหมู่บ้านจะเปิดขายหุ้นนาข้าวให้ชาวบ้านที่สนใจมาร่วมลงทุนโดยเปิดขายหุ้นๆ ละ 100 บาท คนละไม่เกิน 20 หุ้น คณะทำนาเริ่มดำเนินการปลูกข้าวพันธุ์เหลืองประทิวและหอมมะลิ ในเดือน พฤษภาคม 2552 และเก็บเกี่ยวเสร็จสิ้น

หักข้าวแบ่งให้เจ้าของที่นาแล้วเหลือข้าวเปลือกทั้งหมด 31 ตัน ซึ่งทุกคนประทับใจที่ได้เจริญรอยตามพระราชดำริ สืบสานวัฒนธรรมประเพณีการทำนาข้าวของบรรพบุรุษให้ลูกหลานได้รับรู้รวมทั้งเห็นคุณค่าของข้าวอินทรีย์ในด้านต่างๆ ได้แก่

1. มีความปลอดภัยทั้งคนปลูกและคนกิน มีข้าวที่ปลอดภัยจากสารพิษไว้บริโภคภายในชุมชน
2. ช่วยลดต้นทุนการผลิตและลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือนจากการปลูกข้าวกินเอง
3. สร้างความสามัคคีในหมู่คณะจากกิจกรรมการลงแขกทำนาเกี่ยวข้าว

ปี 53 นี้พวกเรามาหาที่ว่างปลูกข้าวอินทรีย์ไว้กินเองกันบ้างดีไหม ?

ผักในน้ำ ... น้ำในผัก

การปลูกพืชผักโดยไม่ใช้ดิน (Soilessculture) หรือ การปลูกในสารละลาย ที่เรามักเรียกทับศัพท์ว่า ไฮโดรโปนิคส์ (Hydroponics) หรือการปลูกผักในน้ำจัดเป็นนวัตกรรมใหม่สำหรับการผลิตพืชผักที่หลายคนเชื่อว่ามีความปลอดภัยสูงกว่าการปลูกในดิน บางคนเชื่อเลยเถิดไปถึงว่า มันเป็นผักปลอดสารพิษ บางคนเรียกว่าผักอินทรีย์ไปโน่นเลย ลองมาดูกันสักนิดว่ามันมีขอบเขตของความคิดและความจริงกันแค่ไหน...นะจ๊ะ

ทำไมจึงมีการปลูกผักในสารละลาย

อันที่จริงคงมีเหตุผลหลายประการ แต่จุดเริ่มต้นคงมาจากความต้องการศึกษาผลหรืออิทธิพลของธาตุอาหารพืชแต่ละตัวที่มีต่อการเจริญเติบโตของพืช คือ นักวิทยาศาสตร์เขาจะศึกษาว่าธาตุอาหารพืชตัวไหนมีความจำเป็นต่อพืชอย่างไรนั่นแหละ เขาก็เลยทดลองให้ธาตุอาหารลงในน้ำ เพราะถ้าใส่ลงดินมันก็จะไม่สามารถแยกแยะให้ชัดเจนได้ เนื่องจากในดินมีธาตุอาหารพืชอยู่ปนกันหลายตัว

ผักที่ปลูกโดยไม่ใช้ดินเป็นผักปลอดสารพิษจริงหรือ???

ถ้าเป็นคำถามแบบนี้ คงต้องเริ่มต้นคุยกันใหม่ว่า สารพิษในพืชผักที่เราพูดถึงกัน คืออะไรบ้างเสียก่อน สารพิษหมายถึงสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่มีปริมาณมากเกินไป ไรหรือไม่ว่า สารพิษไซบูตเคมีหรือเปล่า เพราะถ้าเราไม่นิยามให้ชัดเจนเราก็จะหลงทาง บางรายพูดถึงขนาดว่า พืชผักที่ปลูกในสารละลายเป็นผักอินทรีย์ (Organic Vegetable) ไปโน่นเลย อันที่จริง หากเราหมายความว่า สารเคมีหรือปุ๋ยเคมีเป็นสารพิษ พืชผักที่ปลูกในสารละลายก็ไม่ได้ปลอดสารพิษแต่อย่างใด เพราะปลูกในสารละลายของปุ๋ย (กลุ่มของธาตุอาหารพืช) ที่มีโอกาสเกิดการสะสมของปุ๋ย ไนเตรทค่อนข้างสูงด้วยซ้ำไป (และไนเตรทมีพิษต่อระบบเลือดด้วย)

รวมทั้งผู้ปลูกเขาก็ยังต้องมีการใช้สารป้องกันศัตรูพืชด้วย เพียงแต่ เขาต้องจำกัดการใช้ให้เกิดความปลอดภัยต่อทั้งผู้ปลูกเอง ปลอดภัยที่คนกินและปลอดภัยต่อผู้บริโภคด้วย ซึ่งก็คือหลักการของการทำ GAP พืชทั่วไปนั่นเอง

ส่วนพัฒนาการของการปลูกผักในสารละลาย จะสามารถไปสู่การเป็นผักปลอดสารพิษหรือผักอินทรีย์ได้หรือไม่ คงต้องมีเงื่อนไขของการใช้สารละลายอะไร เช่น สมมุติว่าปลูกโดยใช้สารละลายที่เป็นน้ำหมักชีวภาพที่ได้รับการรับรองว่าเป็นสารที่ใช้ในระบบเกษตรอินทรีย์ได้ ก็อาจพออนุมูลิมว่าเป็นผักอินทรีย์ได้กระมัง นั่นต้องหมายถึงว่าได้รับการรับรองจากองค์กรที่เชื่อถือได้...นะจ๊ะ

ดังนั้น เราจึงควรเรียกพืชผักที่ปลูกในสารละลายของธาตุอาหารแบบนี้ว่า “ผักปลอดภัย” หรือ “ผักอนามัย” ดูจะเหมาะสมกว่า ■

ผลไม้แนวใหม่??

สภาพที่ท่านผู้อ่านได้เห็นอยู่นี้มีที่มาจากหลากหลายสถานที่ แต่ทั้งหมดนี้ คือ การผสมผสานกันของการผลิตและการตลาดผลไม้ที่ใช้เทคโนโลยีทันสมัย เพื่อให้ได้คุณภาพของผลผลิตตรงกับความต้องการของตลาด

การจัดทรงพุ่มของต้นไม้ผลยืนต้น เช่น มะเฟืองหรือชมพู่ที่มีอายุต้นไม่น้อยกว่า 30 ปี น่าจะประยุกต์ได้กับการปลูกขนุนกระท่อน ของบ้านเราได้

การปลูกมะละกอต้นเอนของใต้หวันก็น่าจะสามารถนำมาดัดแปลงใช้กับมะละกอของบ้านเราได้

การปลูกแตงแคนตาลูปในอิสราเอลก็สามารถพัฒนามาใช้กับแตงในบ้านเราที่ปลูกในโรงเรือนหรือ Hydroponics ได้

การปลูกตะละร่วมกับตะตอของสุราษฎร์ธานีก็น่าสนใจไม่น้อยสำหรับการปลูกกล้วยไข่ในบ้านเรา

การบรรจุหีบห่อผลส้มและพลับของใต้หวันก็สวยงามน่าเลียนแบบ เช่นเดียวกับภาพการเสนอขายเงาะโรงเรียนก็น่าสนใจ

นี่คือ แนวทางในภาพรวมของการผลิตผลไม้แนวใหม่ ซึ่งล้วนมาจากพื้นฐานของการศึกษาด้านเทคโนโลยีการเกษตรทั้งสิ้น วันนี้อาชีพการเกษตรกลับมาสู่ความรุ่งเรืองอีกครั้ง หากเราไม่มีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับอะไรจะเกิดขึ้นกับอาชีพหลักของคนไทย... ■

ขับเคลื่อน... กล้งอยไข่ด้วยกัน

เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2552 ที่คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จันทบุรี มีการประชุมร่วมระหว่างอาจารย์นักวิจัยจาก 3 คณะที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรจาก 3 มหาวิทยาลัย คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสารสนเทศจันทบุรีและมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี ภายใต้แนวคิดในการ “ร่วมงานประสานใจ” ซึ่งเป็นความคิดริเริ่มของนายปราโมช ร่วมสุข คณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่อยากเห็นการใช้ทรัพยากรร่วมกันของทั้ง 3 มหาวิทยาลัยในจังหวัดจันทบุรี ทั้งในด้านของการเรียนการสอน การศึกษาวิจัยที่จะเป็นการสนองตอบความต้องการของท้องถิ่นภาคตะวันออก

ในงานนี้ได้เชิญ **ดร.จริงแท้ ศิริพานิช** จากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) มาร่วมประชุมเพื่อสานต่อโครงการพัฒนากล้วยไข่ของภาคตะวันออกด้วย ซึ่ง สกว.ได้เคยมอบหมายให้คณะเทคโนโลยีการเกษตรเป็นเจ้าภาพในการจัดการประชุมเสนอผลงานวิจัยเรื่องกล้วยไข่ของ สกว.มาแล้วเมื่อเดือนกันยายนที่ผ่านมา

ผลจากการประชุมดังกล่าวได้มีการกำหนดบทบาทร่วมกันจากทรัพยากรที่มี คือ มหาวิทยาลัยทั้ง 3 แห่ง มีสิ่งที่สามารถทำร่วมกันได้ใน 3 กลุ่มงาน คือ

งานด้านการเกษตร งานด้านประมง และงานด้านอุตสาหกรรมอาหาร จึงได้มีข้อตกลงในเบื้องต้น (ก่อนที่จะมีการทำ MOU) ว่า ด้านเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีจะเป็นเจ้าภาพ ด้านประมงคณะเทคโนโลยีทางทะเล มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสารสนเทศจันทบุรี เป็นเจ้าภาพ และด้านอุตสาหกรรมอาหารให้คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรีเป็นเจ้าภาพ

ส่วนงานวิจัยเรื่องกล้วยไข่ ได้มีการจัดกลุ่มงานออกเป็น 6 กลุ่ม คือ พันธุ์กล้วยไข่ การจัดการสวน เทคโนโลยีหลังเก็บเกี่ยว การตลาดและโลจิสติกส์ การแปรรูปผลผลิตและการรวมกลุ่มเกษตรกร โดยมีการจัดกลุ่มนักวิจัยที่มีทั้ง 3 สถาบันเป็นเจ้าภาพแต่ละกลุ่มวิจัยที่ชัดเจน มีการวางแผนการทำงานวิจัยที่ไปในทิศทางที่ดี เป็นที่คาดได้ว่า อนาคตของกล้วยไข่ของภาคตะวันออกจะมีงานวิชาการรองรับชัดเจน

นี่ถือเป็นงานเริ่มต้นของการทำงานในรูปแบบเครือข่ายที่เป็นรูปธรรมอย่างยิ่ง ซึ่งเราหวังว่านี่จะเป็นก้าวที่สำคัญอันนำไปสู่เป้าหมาย **Change to be the Leader** ตามที่คณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีตั้งใจไว้..... ❖

โลจิสติกส์

ในช่วงเวลา 10 ปีที่ผ่านมา ท่านคงเคยได้ยินศัพท์คำนี้แน่นอน แต่เชื่อว่า คนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจว่ามันคืออะไร

โลจิสติกส์ (Logistics) จัดเป็นยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าในเวทีโลก โดยช่วยให้ต้นทุนของสินค้าและบริการต่ำลง สินค้าและบริการถึงมือผู้บริโภคเร็วขึ้น ตรงตามเวลาที่กำหนด ส่งผลให้มูลค่าทางการค้าเพิ่มขึ้นด้วย ทำได้ดีที่สุด เศรษฐกิจโดยรวมก็จะเติบโตขึ้น

พื้นฐานของโลจิสติกส์ที่เราควรรู้อ

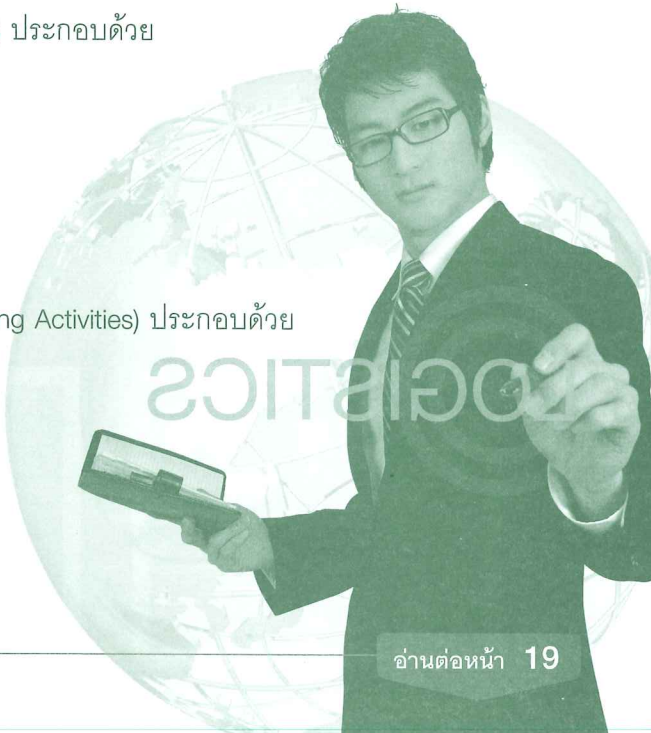
กระบวนการทางโลจิสติกส์จะประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 2 ประเภท คือ

1. กิจกรรมหลัก (Key Activities) ประกอบด้วย

- 1.1 การบริหารสินค้าคงคลัง
- 1.2 การบริหารการขนส่ง
- 1.3 การบริหารการสั่งซื้อ
- 1.4 การบริหารข้อมูล
- 1.5 การบริหารการเงิน

2. กิจกรรมสนับสนุน (Supporting Activities) ประกอบด้วย

- 2.1 การบริหารคลังสินค้า
- 2.2 การดูแลสินค้า
- 2.3 การบริหารการจัดซื้อ
- 2.4 การบริหารบรรจุภัณฑ์
- 2.5 การบริหารอุปสงค์

ภาคเกษตรในบริบทความเปลี่ยนแปลงโลก

ก ิ วมเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกที่กระทบสังคมไทยมีอยู่หลายเรื่องที่เราต้องทำความเข้าใจกันเป็นเบื้องต้น คือ

1 6 การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างด้านประชากร ปัจจุบันประชากรส่วนใหญ่ของเรา กำลังอยู่ในวัยทำงาน แต่นับจากนี้ไปอีก 10-20 ปี ประเทศไทยเราจะมีคนแก่พันวัยงาน เราจะเป็นสังคมคนแก่ (Aging society) นั่นแปลว่า เราต้องเตรียมความพร้อมของสังคมไปสู่การดูแลคนแก่ให้อยู่อย่างมีคุณภาพ การเพิ่มบ้านพักคนชราคงไม่ใช่ทางออกที่ดีหรือเป็นตัวชี้วัดที่เหมาะสมแน่นอน

2 6 การเปลี่ยนแปลงของพลังงานและสิ่งแวดล้อม การใช้เชื้อเพลิงจากฟอสซิลหรือน้ำมัน มีแนวโน้มเปลี่ยนไปเป็นพลังงานทดแทนตัวอื่นๆ เช่น แสงแดด ชีวมวล (สังคมไทยมีการต่อต้านโรงไฟฟ้าชีวมวลด้วย... ตลกมาก) ขณะที่สภาพแวดล้อมของโลก เช่น อุณหภูมิที่สูงขึ้นก่อให้เกิดภาวะดินทรุดหนก เรื่องโลกร้อนโดยไม่ค่อยมีทิศทางที่ชัดเจน

แต่ส่วนที่สำคัญและยังไม่เห็นมีใครออกมาเสนอผลงานก็คือ การที่อุณหภูมิสูงขึ้นมันก่อให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บที่รุนแรงขึ้นจริงหรือเปล่า เช่น ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ 2009 หรือแมลงศัตรูพืชจะมีการระบาดมากขึ้นไหม อะไรทำนองนี้

3 6 การเปลี่ยนแปลงด้านแรงงานและการมีงานทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานภาคเกษตรและประมง ซึ่งคนไทยไม่ยอมทำกันอีกต่อไป เด็กวัยรุ่นไปหากินแบบที่ขี่มอเตอร์ไซด์ ปาหินใส่รถแล้วชิงทรัพย์ง่ายกว่า แล้วตำรวจก็จับไม่ได้ด้วย ในที่สุดประเทศนี้ก็จะมี **“มืออาชีพ”** ในภาคเกษตรอีกต่อไป แล้ววันหนึ่งเมื่อการประกาศให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานในระหว่างอาเซียนได้อย่างเสรี ซึ่งขณะนี้อินโดนีเซียเขาเตรียมการแล้ว วันนั้นอิสรภาพด้านการผลิตของเราก็คงจะตกไปอยู่ในมือคนอื่น...ด้วยความยินดีเพราะไม่มีทางขัดขึ้น แต่การที่อาเซียนจะสงบ **อาจยากหน่อยเพราะผลประโยชน์ที่มหาอำนาจต้องการย่อมอยู่เหนือสิ่งอื่นใด**

4 ความขัดแย้งและความรุนแรงในสังคม ไม่น่าเชื่อว่าประเทศนี้ซึ่งเคยนำเสนอให้ชาวโลกทราบว่าเป็นเมืองสงบ (แต่มีการรบไม่เคยขาด) เมืองยิ้ม กลับมีความขัดแย้งที่ดูว่าจะไม่อาจสมานฉันท์ได้เลย นี่อาจเป็นความเขลาระดับโลกที่วิชาครอบงำคนประเทศนี้ได้ อย่างสนิทแน่นมาก กล่าวสำหรับ **ภาคเกษตร ความรุนแรงเริ่มปรากฏให้เห็นอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นอนาถรรรมใหม่ไปแล้ว นั่นคือ การปิดถนนเหตุผลผลิตเอาประชาชน และประเทศชาติเป็นตัวประกันเพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลซื้อผลผลิตในราคาที่ต้องการ...แนวโน้ม** คือ ประเทศนี้ย่อยยับแน่นอน ลำใยหมดไปก็พันล้าน ข้าวหมดไปอีกก็หมื่นล้าน มันสำปะหลัง ข้าวโพดและอื่น ๆ อีกเท่าไร...เศร้าใจจริง ๆ

5 การกระจายอำนาจการปกครองลงสู่ท้องถิ่น มีทั้งเรื่องที่ดีและไม่ดี แล้วแต่ว่าแต่ละแห่งมีความพร้อมมากน้อยแค่ไหน ที่แน่ ๆ คือมีคนที่เป็นผู้นำในแต่ละท้องถิ่นถูกฆ่าตายอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งผู้นำธรรมชาติที่บังเอิญไปมีแนวทางขัดผลประโยชน์กับนายทุนระดับประเทศก็ตายแบบไร้ร่องรอยและมีร่องรอยแต่จับคนร้ายไม่ได้เยอะเยอะไปหมด คดีที่ค้างอยู่ที่ ปปช. ประมาณ 20,000 กว่าคดี คงเป็นคดีข้ามชาติแน่ (จากชาตินี้เลยไปถึงชาติหน้า..) ไม่มีทางจัดการได้หมดหรอก

6 การเปลี่ยนแปลงของเยาวชนไทย ในที่นี้หมายรวมถึงนักเรียน นักศึกษาและบัณฑิตของสถาบันต่าง ๆ ด้วย ปัจจุบันเด็กที่มีโอกาสเรียนหนังสือส่วนใหญ่จะอยู่ในโลกที่เรียกว่า **“โลกเสมือนจริง”** เช่น การเล่นเกมส์ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต แต่พวกเขาจะไม่ยอมออกมาสู่ **“โลกที่เป็นจริง”** เช่น การไปทำสวนทำไร่กับพ่อแม่ การร่วมกิจกรรมทางสังคม การเสียสละเพื่อคนอื่น พวกที่จับออกมาทำงานก็จะมีชีวิตที่แคบลงไปเรื่อย ๆ จากที่ทำงานกลับบ้านแวะซื้ออาหารกล่อง ถึงบ้านอาบน้ำกินอาหารเล่นเกมส์หน้าจอสี่เหลี่ยมแล้วก็นอน เช้าวันรุ่งขึ้นก็ทำเหมือนเดิม เป็นเช่นนี้ทุกวัน...จนตาย

7 การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงเป็น Hot issues ที่บรรดาอภิชนช่วยกันออกมาเสนอแนว **“ทางสามห่วงสองฐาน”** เป็นการใหญ่ทั้งที่บางคนไม่เคยทำเลยด้วยซ้ำ ถนัดแต่การจ๋ามาเล่า จ๋ามาบอก **ภาคเกษตรต้องให้ความสำคัญมากกว่านี้และต้องลงลึกด้วยอย่าผิวเผินแบบที่เป็นอยู่** เชื่อว่าวันนี้คนไทยไม่ถึง 5% ที่ทราบว่าเศรษฐกิจโลกย่อยยับ เพราะอะไร

8 เรื่องของการศึกษาในทุกระดับ ประโยคที่ว่า **“การศึกษาไทยล้มเหลว”** กันแล้ว แต่มีใครได้ยินประโยคที่ว่า **“เราไม่จำเป็นต้อง**

การศึกษาเกษตรไทย จะไปทางไหนดี...???

เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2553 คณะเทคโนโลยีการเกษตรได้จัดการเสวนาในหัวข้อ **“การศึกษาเกษตรไทยจะไปทางไหนดี”** เป็นการเปิดประเด็นคำถามต่อสังคมการศึกษาที่มีต่ออนาคตของประเทศชาติที่ค่อนข้างรุนแรง อันเป็นการต่อยอดมาจากงานวิจัยการสร้างเครือข่ายครูเกษตรที่อยู่ในความรับผิดชอบของ **ดร.ปริยพันธ์**

สิทธิจินดาร ผู้ช่วยอธิการบดีและอาจารย์ในสาขาเทคโนโลยีการเกษตร ที่ต้องการตอบคำถามที่ว่า **ทำไมนักเรียนนักศึกษาสายเกษตรลดลงอย่างต่อเนื่องทั้งที่ประเทศไทยประกาศตัวเป็นครัวของโลก** แต่ภาคการผลิตต้นน้ำสำหรับครัวไทยสู่ครัวโลกกลับลดลงอย่างไม่น่าเชื่อ...

งานนี้มีผู้ร่วมให้ข้อมูลที่น่าสนใจอย่างยิ่ง เช่น **ดร.ธันวา จิตต์สงวน** จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มาให้ข้อมูลพื้นฐานการเปลี่ยนแปลงของการศึกษาเกษตร มี **คุณโอฬาร พิทักษ์** ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มาให้ความรู้เกี่ยวกับงานในความรับผิดชอบของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ **คุณพงษ์ศักดิ์ อ่างรัตนศิลป์** ประธานสภาวิทยาลัยชุมชนจากสระแก้ว และ **อาจารย์เอกชัย ยุทธชัยวรกุล** นักวิจัยดีเด่นของ สกว. ปี 2552 จากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสิงห์บุรีที่ทำเรื่องการศึกษาเกษตรมาเป็นผู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์

นอกจากนั้นยังมีตัวแทนของชมรมชาวสวนรุ่นใหม่ ซึ่งเป็นเกษตรกรชาวสวนที่ผ่านการฝึกอบรมจากศูนย์วิจัยพืชสวนและหน่วยงานภาคเอกชน และปัจจุบันเป็น **Smart Farmers** ของสวนผลไม้ในจังหวัดจันทบุรีมาร่วมให้ข้อคิดที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง

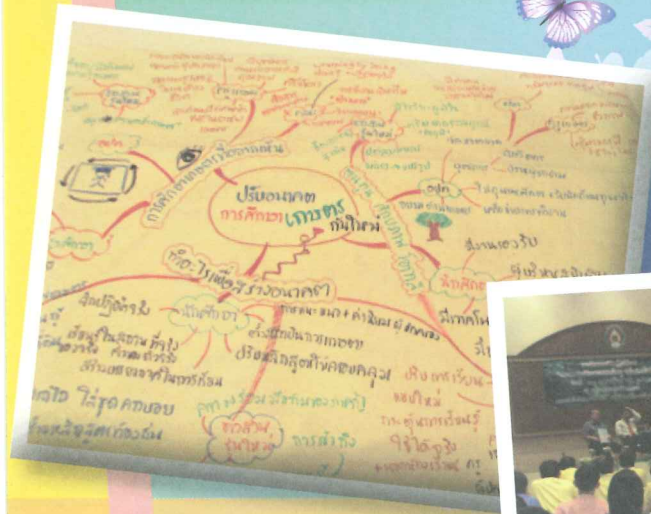
เราได้มีการสรุปผลจากการเสวนาได้เป็นประเด็นต่างๆ คือ

1. วิกฤตเศรษฐกิจในปัจจุบัน คือ โอกาสที่ดียิ่งของการเปลี่ยนแปลงภาคการเกษตรที่มีใช้แค่การเป็นผู้ผลิตสินค้าการเกษตร แต่ต้องเป็นผู้ผลิตอาหาร และต้องเป็นอาหารที่ดี มีคุณภาพเป็นที่ต้องการของโลก คือ การที่จะมีอาหารที่เป็นทั้งยาและอาหาร

2. ทิศทางของการศึกษาเกษตรไทย ต้องเปลี่ยนมาเป็นการสร้างนักเกษตรที่มีภาคของการปฏิบัติ คือ เรียนรู้จากการลงมือทำ หรือ Learning by Doing มากกว่าการเรียนหนักในทางทฤษฎีดังเช่นในปัจจุบัน

3. สำหรับครูอาจารย์ในภาคการศึกษาเกษตร ที่ในช่วงที่ผ่านมาภาครัฐให้ความสำคัญน้อยมาก เราต้องการให้ผู้บริหารให้ความสำคัญกับโครงสร้างของประเทศด้านนี้มากขึ้น

ผลจากการเสวนาในครั้งนี้ เป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการปรับปรุงการดำเนินงานของคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เราเองก็มีเจตนาที่จะพัฒนานักเกษตรรุ่นต่อไปให้เป็นผู้ที่มีวินัย ทำได้ คิดเป็น ซึ่งจะต้องมาจากกระบวนการของการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงหรือ Learning by Doing นั้นเอง ขอขอบคุณคณะทำงานและผู้ร่วมเสวนาทุกท่านอย่างสูง ❖

หัวใจของการดำเนินกิจกรรมโลจิสติกส์ คือ การจัดหาสินค้าหรือบริการตามความต้องการของลูกค้า แล้วส่งมอบไปยังปลายทางที่ลูกค้ากำหนดให้ตรงเวลาและสินค้าอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ ภายใต้ต้นทุนที่เหมาะสม

ระดับของการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย

(อ้างอิงจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

- 1. Physical Distribution** เน้นเรื่องการขนส่ง การเก็บสินค้า การจัดการวัสดุและการบรรจุหีบห่อ เพื่อป้องกันการสูญเสียระหว่างการขนส่ง งานส่วนนี้ยังไม่ได้เน้นถึงการลดต้นทุนส่วนของสินค้าคงคลังที่เป็นวัตถุดิบและสินค้าระหว่างกระบวนการผลิต
- 2. Internally Integrated Logistics** เน้นกิจกรรมที่เกิดในกระบวนการผลิตของโรงงานหรือบริษัท ตั้งแต่การจัดซื้อวัตถุดิบจนถึงการส่งถึงมือผู้บริโภค โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะลดสินค้าคงคลังลง แต่เพิ่มความถี่ในการระบายสินค้าและใช้ IT Software เข้ามาช่วย (จะมีเรื่องของการใช้ Supply Chain)
- 3. Externally Integrated Logistics** เน้นการเชื่อมโยงการขนส่งทุกรูปแบบอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การสร้างจุดรวบรวมและกระจายสินค้า (DC) มีระบบ IT เชื่อมโยงกันระหว่างบริษัท มีผู้ชำนาญการเฉพาะด้านเข้ามาจัดการที่เรียกว่า Outsource หรือ Third Party Logistics Provider
- 4. Global Logistics Management** เน้นการพัฒนาการทำธุรกิจข้ามชาติทั้งระบบ เช่น การหาวัตถุดิบจากต่างประเทศ การจัดส่งสินค้าที่เชื่อมโยงระหว่างประเทศ มีการใช้ท่าเรือ สนามบินและอื่นๆ เพื่อให้สามารถรองรับกระบวนการโลจิสติกส์ทั้งหมด

แนวคิดเรื่องโลจิสติกส์สามารถนำไปปรับมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ ถ้าเราคิดให้ออก...!! ❖

ให้ลูกศิษย์โง่แบบเราก็ได้” บ้างใหม่ เชื้อใหม่ ว่า “ทุกวันนี้คนเราตัดสินอะไรด้วยฐานของความรู้สึกมากกว่าฐานของความรู้” เด็กไทยของเราดีกว่าเพื่อนบ้านและเด็กประเทศอื่นๆ ในโลกนี้มากในเรื่องของภาษาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ที่เราโฆษณาว่าเด็กของเราชนะโอลิมปิกวิชาการนั้นเป็นเรื่องหลอกลวงกันเอง เพราะเราเอาเด็กมัธยมไปให้อาจารย์คัดความรู้ระดับปริญญาโทแล้วไปแข่งกับเขาและเป็นเพียงเด็กไม่กี่คน ไม่ใช่ตัวแทนของเด็กทั้งประเทศ เรากำลังสร้างความแตกแยก สร้างความเหลื่อมล้ำกันในทางสังคมผ่านเครื่องมือที่เรียกว่าการศึกษา ด้วยหรือ??

เรื่องนี้ก็มีข้อมูลที่น่าสนใจว่า เด็กไทยที่ไม่มีความสามารถในการใช้วิทยาศาสตร์ตัดสินอะไรได้เลยมีถึง 12.6% (ต่ำกว่าระดับ 1 ของ PISA) ส่วนที่สามารถใช้วิทยาศาสตร์ตอบโจทย์ได้บ้าง มี 66.5% (ระดับ 1-2 ของ PISA) ส่วนที่จะสามารถอธิบายอะไรที่เป็นวิทยาศาสตร์ที่ซับซ้อนนั้นไม่มีเลย (ระดับ 6 ของ PISA)...คงต้องฝากถึงครูทั้งหลายว่า.. “เราไม่จำเป็นต้องให้ลูกศิษย์โง่แบบเราก็ได้”

๑๖ มหาวิทยาลัยกำลังแย่งชิงเด็กและทั้งผู้ใหญ่ นี่เป็นเรื่องที่น่าจะเรียกว่าเป็นความผิดพลาดอย่างยิ่งใหญ่เรื่องหนึ่งของสังคมไทย

การศึกษาไทยและการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของไทย เดียวนี้ทุกมหาวิทยาลัยที่มีการเรียนด้านวิทยาศาสตร์ต้องมีการจัดทีมประชาสัมพันธ์ออกไปทำ Road show เพื่อหานักเรียนมาเรียน มันเกิดอะไรขึ้น มาดูตัวเลขนี้กันหน่อย ปัจจุบันมีเด็กประถมที่จบแต่ละปีประมาณ 850,000 คน มีโอกาสเข้าเรียนในระดับมัธยมต้น 600,000 คน และเรียนต่อในระดับมัธยมปลายจำนวนไม่เกิน 400,000 คน เด็กที่เหลือหายออกไปในช่วงก่อนมัธยมต้นและก่อนมัธยมปลายหายไปไหน พบว่าเด็กยากจน เด็กขาดโอกาสและอื่นๆ จนรัฐบาลต้องออกมาตรการให้เรียนฟรี โดยเป็นกฎหมายด้วยซ้ำว่าเด็กจะหมดโอกาสเรียนจากความยากจนไม่ได้ แต่ก็ยังมีเด็กอีกจำนวนไม่น้อยที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้แล้วไม่มีเงินเรียน นี่เป็นปัญหาส่วนหนึ่ง แต่ที่สำคัญ คือ เวลานี้ที่นั่งในระดับอุดมศึกษารวมกันทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งปิดและเปิดทั้งนอกระบบในระบบรวมกันมันมากกว่า 400,000 แล้ว นี่เลยเป็นที่มาของการแย่งเด็กนักเรียนกัน พวกมหาวิทยาลัยใหม่ ๆ ไม่มีชื่อเสียงเลยไม่มีเด็กเรียน โดยเฉพาะสาขาด้านวิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ประยุกต์

1๐๐ การแบ่งประเภทของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย หน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ

สำนักงานการอุดมศึกษา เขาแบ่งประเภทของมหาวิทยาลัยออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 เป็นมหาวิทยาลัยประเภทเน้นหนักเรื่องงานวิจัยระดับสูงและผลิตบัณฑิตสูงกว่าปริญญาตรี เรียกว่า พวก Blue Sky University ได้แก่ พวก ม.มหิดล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ ขอนแก่น สงขลานครินทร์ เชียงใหม่ ฯลฯ

กลุ่มที่ 2 เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง เช่น ด้านวิศวกรรมศาสตร์ ด้านอาหารการกิน ด้านไอซีที เป็นมหาวิทยาลัยไฮเบอร์ เป็นต้น

กลุ่มที่ 3 เป็นมหาวิทยาลัยพวกเกิดใหม่

เน้นเรื่องการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีและบริการวิชาการเพื่อพัฒนาสังคม ก็พวก ม.ราชภัฏฯ ม.ราชภัฏวท. ม.นครพนม ม.นราธิวาสราชนครินทร์ เขาเน้นให้บริการอยู่ตามบ้านนอกเพื่อไม่ต้องมาให้เด็กทะเลาะเข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ แต่มันไม่ได้ผล เพราะ???

กลุ่มที่ 4 เป็นสายอาชีพหรือกลุ่มวิทยาลัยชุมชน

แต่ไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยในกลุ่มใด ก็ต้องมีหน้าที่หลักเหมือนกัน คือ เตรียมข้อมูลข่าวสารสาระไว้สำหรับผู้ต้องการเรียนรู้ในทุกๆระดับ

การศึกษาสำหรับภาคเกษตร

ในที่นี้คงไม่ได้เน้นถึงบทบาทของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์หรือวิทยาลัยเกษตรทั้งหลาย แต่จะมองในภาพรวมของทุกแห่งที่มีการเรียนการสอนในสาย การที่ต้องลงไปลุยหานักเรียนที่จะมาป้อนมหาวิทยาลัยนั้น โดยพยายามสร้างหลักสูตรที่มีชื่อแปลก ๆ นั้นเราหลงภารกิจหรือเปล่า

จากการที่ทรัพยากรมนุษย์จากภาคเกษตรหลุดเข้ามาอยู่ในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการมากขึ้นทุกปี (มองว่าเป็นเรื่องที่ดีก็ได้..) ทำให้การศึกษาต้องป้อนความรู้ให้กับคนกลุ่มนี้เพื่อให้เป็นแรงงานฝีมือมากกว่าการเป็นแรงงานไร้ฝีมือซึ่งกำลังจะหมดอนาคตไปเป็นลำดับ เพราะการแข่งขันด้วยค่าแรงที่ถูกกว่าของบ้านเราจบแล้วอย่างบริบูรณ์

ส่วนประชากรที่ยังอยู่ในภาคเกษตร การศึกษาต้องช่วยให้เกษตรกรเหล่านั้นอยู่ต่อไปได้และต้องได้อย่างมั่นคงด้วย เพราะมันหมายถึง ความมั่นคงทางอาหาร

ของคนไทย และพื้นฐานของอาหารสัตว์ พลังงานทดแทน สารตั้งต้นของ
อุตสาหกรรมและอาหารที่เป็นยา ดังได้กล่าวแล้วแต่ตอนต้น

งานของพวกเราชาวการศึกษาเกษตรทุกระดับ คือ การสร้างอาหาร การเพิ่ม
ผลผลิต การลดต้นทุนการผลิต การจัดการเทคโนโลยีเพื่อความยั่งยืน การเกษตร
แผนใหม่ การสร้างมูลค่าเพิ่มสำหรับผลผลิตการเกษตรด้วยอุตสาหกรรมอาหาร
และอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบจากภาคเกษตรเป็นพื้นฐาน

ปัญหาพื้นฐานของการศึกษาเกษตร น่าจะมีเรื่องเดียว คือ เราไม่สามารถสร้าง
คนที่จบออกไปทำงานได้อย่างที่สังคมต้องการ เพราะบัณฑิตรุ่นใหม่ๆ ของเราอยู่
ในโลกเสมือนจริง แล้วครูบาอาจารย์รุ่นใหม่ๆ เขาก็สอนแบบเสมือนจริง คือ ปลูก
ผักบนแผ่นใส เลี้ยงไก่ใน Power Point งานวิจัยของหลายมหาวิทยาลัยตอบตัวชี้
วัดของ กพร. ได้ แต่ไม่สามารถตอบโจทย์ความต้องการของชุมชนได้ เราไม่ได้สร้าง
บัณฑิตมืออาชีพสำหรับการเกษตร แต่เรามุ่งสร้างบัณฑิตสำหรับเป็นข้าบบริษัเอกชน
และพนักงานของรัฐเท่านั้นหรือเปล่า

วันนี้และอนาคต เราคงต้องนำเอาวิธีการแบบเดิมๆ ที่เคยได้รับจากอาจารย์เก่า ๆ
กลับมาใช้อีกน่าจะเป็นทางออกที่ดีของการศึกษาภาคเกษตรของไทย เพราะที่ท่านสอน
มาทั้งหมดมันก็คือ สิ่งที่เราเรียกว่า “On Farm Research” คือ สร้างความเป็นมืออาชีพ
จากการทำจริงนั่นเอง ■

**ที่สำคัญ เราต้องรีบสร้างเกษตรกรมืออาชีพ
ด้วยอย่างจริงจัง และต้องให้สำเร็จ
ก่อนปี พ.ศ. 2563 ด้วย...**

เปรียบเทียบการทำงานในองค์กร

องค์กรในอดีตกาล

1. วางแผน วางแผนและ
วางแผน
2. บอกให้ทำ (Telling what
to do)
3. เน้นการทำงานตาม
หน้าที่ตามสายงาน
4. ทำงานในแนวตั้ง ยึดนาย
เป็นสำคัญ
5. สร้างกฎระเบียบ
6. รับคำสั่ง รับงานไปทำ
7. เน้นพัฒนาระบบบริหาร
จัดการ
8. หัวหน้าเก่ง เก็บคนเดียว
ทำเองทุกอย่าง
9. ทำงานทีละอย่าง
ทำทีละเรื่อง
10. คัดเลือกคนทำงาน

องค์กรในปัจจุบันกาล

1. วางแผนแล้ว ทำทันที
(ททท.)
2. กระตุ้นให้ทำ
(Motivating what to do)
3. เน้นภารกิจแล้วกำหนด
คนทำ
4. ทำงานในแนวราบ
ยึดทีมเป็นสำคัญ
5. สร้างความสัมพันธ์
6. ทำงานเป็นทีมและ
รับคำสั่ง
7. เน้นพัฒนาคนให้ทำงาน
เต็มศักยภาพ โดยมอบ
การตัดสินใจให้ไปทำงาน
8. กระจายการทำงาน
9. ทำหลายเรื่องพร้อมกัน
แบบเชื่อมโยง(บูรณาการ)
10. สร้างเครือข่ายการทำงาน

**วันนี้องค์กรของเราอยู่ในสถานะไหน?? ใหม่หรือเก่า ???
แล้วทำน่ะ!!! ต้องการอยู่ในองค์กรแบบเก่าหรือแบบใหม่????**

คุณสมบัติของผู้บริหารยุคใหม่

- สร้างโอกาสให้คนอื่นและตนเอง
- แนะนำให้ผู้ตามฝึกใช้ความคิด คิดเองให้เป็น
- พัฒนาความนึกคิดและสร้างสรรค์จินตนาการ
- มีวิสัยทัศน์กว้างและไกลกว่าคนอื่น
- เข้าใจกลไกในการแสวงหากำไร (ไม่ทำให้เกิดการขาดทุน)
- รู้จักปรับตัวและรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ
- ลงมือทำได้ทันทีมากกว่าพูด
- ทำซ้ำอีกหากผลงานยังไม่ดีพอ
- รู้เวลาที่เหมาะสม สามารถอดทนรอคอยโอกาสได้
- สามารถนำข้อผิดพลาดมาเป็นบทเรียนได้
- มีความพิเศษต่างจากคนอื่น เช่น พรสวรรค์ ความสามารถเฉพาะตัว คิดในสิ่งที่คนอื่นไม่คิด (คิดนอกกรอบ)
- สร้างมนุษย์สัมพันธ์ได้ดี

**ท่านเตรียมคุณสมบัติเหล่านี้
เพื่อการเป็นผู้บริหารหรือยัง...ได้ก็ขิว...!!!**

จาก...www.tomperters.com/reimagine

แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy map)

ตามแนวคิดของ Robert S. Kaplan และ David P. Norton แห่ง Harvard University 2004

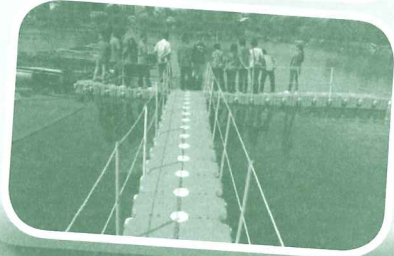
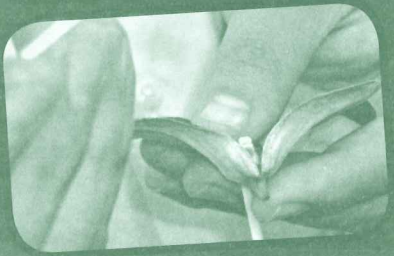
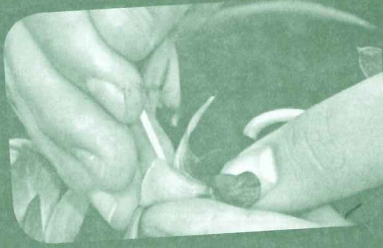
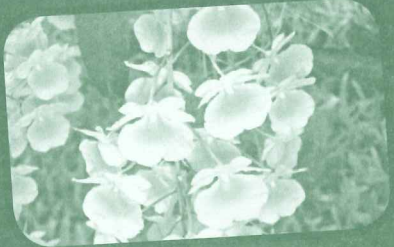

ท่านมีความเข้าใจชัดเจนในระบบนี้แค่ไหน

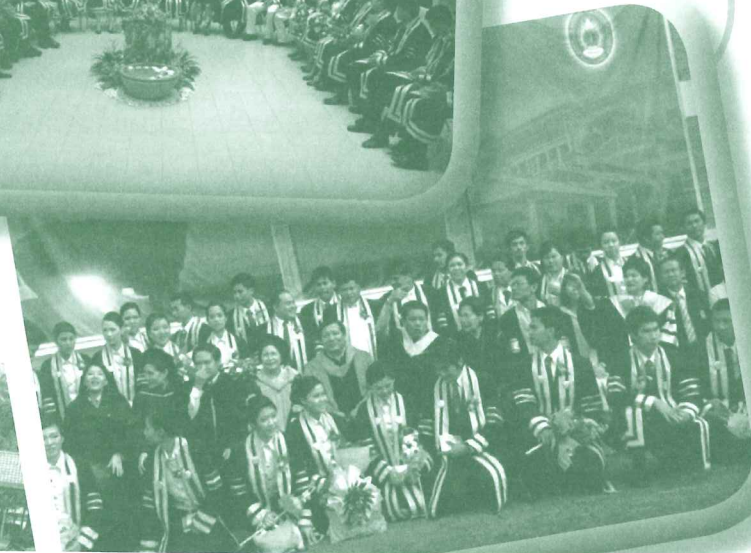
ศึกษาดูงาน ด้านการเกษตร

การศึกษาดูงานของ
อาจารย์และนักศึกษา
สาขาเกษตรศาสตร์

บัณฑิตติดดิน

19 กุมภาพันธ์ 2553 คณะเทคโนโลยีการเกษตร ร่วมแสดงความยินดีกับบัณฑิตใหม่ จากรั้วราไพสุ่มมหาวิทยาลัยชีวิต "บัณฑิตติดดิน"

เวลาที่เราดูละครทีวีจำพวกที่ภาษาโบราณเรียกว่า ละครประโลมโลก ส่วนภาษาปัจจุบันอาจมีคนเรียกว่า ละครน้ำเน่า เราจะได้ยินบ่อยครั้งที่พระเอก นางเอกของเรื่องแสดงความรักต่อกันด้วยการ สัญญาว่า จะครองคู่กันทุกชาติไป ทราบไหมว่า ในทางพระพุทธศาสนาได้มีคำสอนอยู่ในพระไตรปิฎก เกี่ยวกับเรื่องการครองคู่กันตลอดไปนั้นมิได้อยู่ในอสังคตตรนิกาย ปัญจกนิบาต ความรวมว่า คนที่จะมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ใช้ชีวิตร่วมกันไม่ใช่เฉพาะ คู่ครองเท่านั้น จักต้องเจริญด้วยคุณธรรมที่เรียกว่า อารยวัฑฒิ 5 ประการ หรือสิ่งซึ่งนำความเจริญมาสู่ 5 ประการ คือ

1. มีความงอกงามด้วยศรัทธา
2. มีความงอกงามด้วยศีล
3. มีความงอกงามด้วยสุตะ
4. มีความงอกงามด้วยจาคะ
5. มีความงอกงามด้วยปัญญา

แต่ในหนังสือหรือคำสอนหลายแห่งจะนำเอามา แต่ที่ว่า คนเราจะอยู่เป็นคู่ครองกันตลอดไป จะก็ ภพก็ชาติก็ตาม ท่านว่า ต้องเสมอกันด้วย ศรัทธา ศีล จาคะและปัญญา รวมความว่า การที่จะเป็นคู่กันทุกชาติควรจะมีคุณสมบัติเหล่านี้ คือ

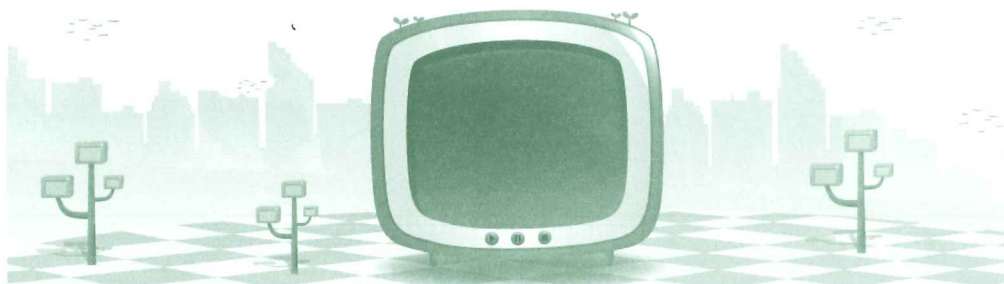
1. ต้องเป็นคนที่มีศรัทธาความเชื่อมั่นในพระรัตนตรัยและความดีทั้งหลายเสมอกัน

2. มีการดำรงตนอยู่ในศีลธรรมอันดี มีความซื่อสัตย์สุจริตเสมอกัน

3. มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รู้จักการให้ทานเพื่อประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์ด้วยกันเสมอกัน

4. มีปัญญารู้จักคิด มีเหตุผล รู้จักแยกแยะชั่วดี มีวิจารณ์ญาณในการดำเนินชีวิตเสมอกัน

ดังนั้น เวลาดูละครแล้วคงต้องย้อนดูตัวเองด้วยว่า ทุกวันนี้เราอยู่ด้วยกันในลักษณะแบบไหน ในโลกสมมุติ คือละครนั้นเขาเขียนขึ้นมาส่วนหนึ่งก็อาจมีส่วนจริงบ้างแต่เนื้อหาส่วนใหญ่เป็นเรื่องการเงินธนาคาร ประมงแต่งด้วยความสวยงามให้มากที่สุดเท่าที่จะสรรหามาให้ชมได้ แต่ในโลกของความจริง การประมงแต่งด้วยสังขารใด ๆ ย่อมเป็นไปตามกฎแห่งธรรม คือ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ทั้งสิ้น

ที่มา : ธรรมนุญชีวิต พุทธจริยธรรมเพื่อชีวิตที่ดีงาม โดยพระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต)

A

อดัมน์นี่เปิดโอกาสให้ท่าน ตอบคำถามเข้ามาเพื่อร่วมสนุกชิงรางวัลกับ กอง บอโก ของเรานะจ๊ะ ส่งคำตอบไปที่ อาจารย์ คณิศร ล้อมเมตตา คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จันทบุรี ต.ท่าช้าง อ.เมือง จ.จันทบุรี 22000 ถ้าตอบถูกมีรางวัลให้จ๊ะ...

ผลอะไรเอ๋ย???

เฉลยครั้งที่แล้ว

ภาพที่เห็นนี้ คือ ผลมะนาวพันธุ์หนึ่งที่มีคนเคยเรียกว่า มะนาวไม่รู้โห่ แต่ชื่อที่เป็นทางการ คือ มะนาวเทศ มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Triphasia trifolia* ซึ่งเป็นส้มในกลุ่มส้มสามใบ (Trifolia แปลว่า สามใบ) เป็นพืชในตระกูลส้ม (Rutaceae)

ในนิทานไทยเรื่อง พระรถเมรี หรือนางสิบสอง ที่กล่าวถึง มะม่วงไม่รู้หาว มะนาวไม่รู้โห่ วันนี้น่าจะสรุปได้ว่า มะม่วงไม่รู้หาว คือ มะม่วงหิมพานต์ ส่วนมะนาวไม่รู้โห่ น่าจะเป็น นามแดง ส่วนที่เห็นในภาพนี้ ควรจะเป็น มะนาวเทศ

สำหรับมะนาวเทศนี้ ทางคณะเทคโนโลยีการเกษตร เรามีแนวคิดที่จะศึกษาคุณสมบัติของมันเพื่อหาทางใช้ประโยชน์ต่อไปเช่นเดียวกับนามแดง แต่วันนี้เรามีข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับพืชต้นนี้้น้อยมาก หากท่านผู้อ่านมีข้อมูลหรือต้นพันธุ์ช่วยแจ้งให้เราทราบด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง..

